

Димчо Дебелянов

Кристална нощ. Стоя под
гранките...

Кристална нощ. Стоя под гранките,
заспали на ароматни дървеса,
и вслушвам се в нощта,
о, моя хубава мечта!

На твоята стая в светналий прозор
аз впил съм огнен взор,
дано те зърна там,
о, дивен плам,
блестящ в душа ми, теб посветен храм!

И ти се мярна – призрак, изтъкан
от лек ефир;
и сладка радост в мен цъфна,
ала изгуби се за миг и пак
обзе душа ми страшен мрак...

Кристална нощ. Стоя под гранките,
заспали на ароматни дървеса,
и вслушвам се в скръбта,
запяла в моите гърди!
И чезна аз без теб, о, моя хубава мечта!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6087>]